

РЕШЕНИЕ

№ 5641

гр. София, 21.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 11.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11697** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Н. И. Тодоровски от [населено място], против Заповед №Л-269/08.12.2022 г., издадена от Началник на Затвора С., с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, чл. 200, ал. 1, т. 12, във вр. с чл. 15, ал. 1, т. 3 във връзка с чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, на младши инспектор Н. И. Тодоровски – надзирател I-ва степен в затворническо общежитие „Кремиковци“, първа категория, е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година, както и е предупреден служителят, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание, ще му бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Оспорва извършването на нарушението. Излага доводи, че фактическата обстановка, изложена в заповедта, не отговаря на събраните по преписката доказателства. Твърди се, че е нарушено правото на защита на оспорващия. Моли оспорената заповед да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично като поддържа жалбата на изложените в нея съображения. Моли заповедта да бъде отменена на основанията, които са посочени в жалбата. Не претендира разноси по делото. Представя писмена защита.

Ответникът – Началник на затвора [населено място] се представлява от юрк. М., която оспорва жалбата и моли да се потвърди заповедта като правилна и законосъобразна. Моли се за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като съобрази данните по делото и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че Н. Тодоровски, жалбоподател в настоящото производство, е надзирател в Затвора С., затворническо общежитие Кремиковци.

В затвора [населено място] е постъпило писмо с рег. №12213/07.11.2022 г. на Главен директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ по повод публикация във Фейсбук група „Синдикат на служителите в затворите в България“ в който е публикуван коментар от потребител с име „Ники Тодоровски“ – „Абе тая овца знае ли изобщо къде се намира и колко уши има на главата“. Коментара е публикуван по повод системата за „Електронно наблюдение“ и е по адрес на Министъра на правосъдието.

Във връзка с публикацията във Фейсбук, със заповед № Л-240/08.11.2022 г. е назначена комисия, която да извърши проверка по повод публикацията.

Комисията приключила проверката с изготвена справка с рег. № 12033/24.11.2022 г. по описа на Затвор С., ЗОЗТ Кремиковци, с която жалбоподателят е запознат, като изрично е записал, че не е съгласен с предложеното наказание. Комисията е констатирала, че в ЗОЗТ „Кремиковци“ има служител с имена Н. И. Тодоровски – надзирател I степен. Комисията е констатирала, че същият с действията си е нарушил разпоредбите на чл. 3 - " дейността на държавните служители се осъществява при спазване на следните етични принципи за поведение " т. 3 - уважение и зачитане достойнството и правата на гражданите - уважава достойнството на всеки човек, както при изпълнение на служебните си задължения, така и извън службата и не допуска предпочитание, предубеждение или предразсъдъци въз основа на раса, произход, етническа и политическа принадлежност, пол, религия, образование, убеждения, лично и обществено положение или имуществено състояние; т.4 лоялност –поведение, насочено към утвърждаване и подобряване на авторитета и доброто име на институцията, изразяващо се в корктно и почтено отножшение към колегите и уважение на мнението и личния им живот; чл.15, чл.30, т.2, чл.67 и чл.68 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" и Главна дирекция "Охрана" към Министерство на правосъдието, с който служителят е декларирал, че се е запознал на 01.04.2016 г.

Ответникът е констатирал, че жалбоподателят е нарушил чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР - " неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР", като за посоченото нарушение се предвижда налагане на дисциплинарно наказание на основание чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 12 от ЗМВР - "нарушаване на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР" "ПОРИЦАНИЕ" за срок от 6 (шест) месеца до 1 (една) година.

Писмената справка е връчена на оспорващия, като същият е отказал да я разпише. Отказът е оформен с подписа на двама свидетели

Във връзка със спазване на процедурата на 04.12.2022 г. на мл. инспектор Тодоровски е връчена покана за изслушване с рег. №6194/30.11.2022 г. от дисциплинарно-разследващия орган (ДРО), затова че следва да се яви на 08.12.2022 г. в 8:35 ч. в сградата на Затвора С. при началник на затвора. Поканата също е връчена при отказ от страна на Тодоровски.

Въпреки отказа мл. инспектор Тодоровски се е явил в определения срок за

изслушване и даване на обяснения. Същите са обективирани в Протокол, рег. №13533/08.12.2022 г. Отрича профил „Ники Тодоровски“ да е негов. Отрича да е правил коментари. Не е съгласен с предложението на комисията за търсене на дисциплинарна отговорност.

Въз основа на обстоятелствата установени от комисията и обобщени в изготвената от нея справка, началникът на Затвор С. е издал оспорената Заповед №Л-269/08.12.2022 г., с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, чл. 200, ал. 1, т. 12, във вр. с чл. 15, ал. 1, т. 3 във връзка с чл.19, ал.2 от ЗИНЗС, на младши инспектор Н. И. Тодоровски – надзирател I-ва степен в затворническо общежитие „Кремиковци“, първа категория, е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от една година.

По искане на ответника са направени няколко опита да бъде установено, че IP адреса от който е публикуван коментара във Фейсбук е на Н. Тодоровски, чрез изискването на информация от трето неучастващо лице по делото Дирекция „Киберсигурност“ при ГДБОП С., но такива доказателства не се събраха по делото.

При така установената фактическа обстановка и след извършена проверка по реда на чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, настоящият съдебен състав достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице – адресат на заповедта, за което е налице правен интерес от обжалването и в преклузивния 14 - дневен срок. Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. В разпоредбата на чл. 15, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС са определени правомощията на началника на Затвора, като в т. 3 е регламентирано налагане на дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което съдът приема, че Началникът на Затвора С. е компетентен да издава заповеди за налагане на наказанието „порицание“ по чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР на всеки от подчинените си служители. В предвидената от закона писмена форма и съдържа посочените в чл. 210 ал. 1 ЗМВР реквизити. Според правилото на цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

Оспорената заповед е издадена в изискуемата се писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването ѝ, като препраща към изготвена Писмена справка Рег. №12033/24.11.2022 г. от назначената комисия, извършила разследването, което е взето предвид при издаването ѝ.

Дисциплинарното наказание е наложено на оспорващия в срока, регламентиран в разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изпълнено е изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, а именно преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарна наказващия орган да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. В случая тази процедура е спазена.

Относно приложението на материалния закон, съдът съобрази следното: Дисциплинарната отговорност е вид юридическа отговорност. Тя е лична– съгласно

чл. 194, ал. 4 от ЗМВР, и следва да се ангажира само при безспорно доказано дисциплинарно нарушение и неговото авторство. За да бъде доказано дисциплинарното нарушение и ангажирана дисциплинарната отговорност на едно лице, е необходимо да се установи от фактическа страна деянието – действие или бездействие, което то е извършило. От обективна страна следва да се докаже противоправността на това деяние, че е налице обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение, а от субективна страна следва да е налице вина на дееца – умисъл или непредпазливост. За да е законосъобразен актът, с който се налага дисциплинарно наказание, следва да се установят посочените елементи на дисциплинарната отговорност и органът да е направил правилна преценка и да е изложил мотиви за всеки от тях.

Безспорно е по делото е, че единият от публикуваните под споделената статия коментари е със съдържание - "Абе тая овца знае ли изобщо къде се намира и колко уши има на главата" и е написан от лице с фейсбук профил (с профилна снимка изглед на море) Ники Тодоровски. Не се спори по делото, че жалбоподателят е с тези имена и заема длъжността надзирател I-ва степен в затворническо общежитие „Кремиковци“ I-ва категория към затвора в [населено място] I-ва категория.

Жалбоподателят обаче оспорва авторството на коментара. В тази връзка настоящият съдебен състав намира за нужно да отбележи, че на основание чл. 170, ал. 1 от АПК, ответната страна носи доказателствената тежест за доказване на онези факти и обстоятелства, посочени в оспорения акт като основание за неговото издаване. По преписката липсват каквито и да било доказателства, от които да се направи безспорен и категоричен извод досежно авторството на коментара. Такива не можаха да се съберат и пред съда, независимо, че същият на два пъти, с оглед искането на ответника задължава трета неучастваща страна по делото да представи доказателства.

В мотивите на Тълкувателно постановление № 3/07.06.2007 г. на ВАС по т. д. № 4/2007 г. на ОС на съдиите е посочено, че под "престиж на службата" следва да се разбира авторитетът на полицията пред обществото, на което тя служи, за да защитава живота, здравето и имуществото на гражданите, да опазва обществения ред, да противодейства на престъпността при стриктно спазване на закона, зачитане на основни права и свободи на гражданите и утвърждаване принципите на правовата държава. Неспазването на служебната етика, незачитането на установения обществен ред може да има за последица намаляване или загуба на общественото доверие в полицията, да доведе до липса на обществена подкрепа за цялостната полицейска дейност. Достатъчно е поведението да е от такова естество, че реално да застрашава с намаляване или загубване на доверие от страна на обществото в полицейската институция. В случая деянието е станало достояние чрез социалната мрежа, а това се отразява негативно върху авторитета на МВР като институция, респективно върху ГДИН, но по делото не е доказано безспорно, че автор на коментара е именно Н. Тодоровски, както и в кой момент е извършена публикацията, тъй като в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание не е посочено кога е извършен коментара като дата, час и прочее реквизити, имащи отношение към установяване авторството на коментара.

Доказателствено искане в тази насока не са направени. Горното сочи на неизпълнение от страна на административнонаказващия орган на задълженията му по чл.35 от АПК, което обуславя материалната законосъобразност на заповедта. Непосочването на дата на извършеното нарушение е съществено процесуално нарушение, обуславящо

материалната незакъносообразност на акта.

Оспорената в настоящото производство заповед не съответства и на целта на закона – дисциплинарно наказание да бъде налагано само при безспорно доказано дисциплинарно нарушение, авторство и виновно поведение на жалбоподателя.

Предвид изложеното съдът счита, че са допуснати съществени нарушения на материалноправните разпоредби, регламентиращи предпоставките за налагане на дисциплинарно наказание, поради което оспорената заповед се явява незаконосообразна и следва да бъде отменена.

Водим от горното и на основание чл. чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Трети състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №Л-269/08.12.2022 г., издадена от Началник на Затвора С..
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: